

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบลเทนนิสขึ้นพื้นฐานแบบ
อิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัย
ได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบโดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. หากค่าดัชนีมีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์
หรือความตรงตามเนื้อหา (Content validity)
3. หากความไวในการสอน (Validity of instructional sensitivity) โดยใช้สถิติ t-test
4. หากความตรงตามสภาพการณ์ (Concurrent validity)
โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนแรงค์ (Spearman Rank correlation coefficient)
5. หากคะแนนจุดตัด (Cut off score) โดยใช้วิธีของเบอร์ค
(Berk, 1976)
6. หากความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability) โดยหากความ
คลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (Standard error of measurement)
7. หากความเที่ยงในการตัดสินจำแนกความรอบรู้ (The reliability of mastery classifications) โดยใช้สูตรของสวามินาราน
และเบลตัน และอลจินา (Swaminathan, Hambleton and Algina,
1974)
8. หากความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ (Objectivity) โดย
การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์

ที่มีการจำแนกแบบสองทาง โดยไม่มีการทำซ้ำ (Some special analysis-of-variance methods : A two-way classification analysis without replications) และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ อายุ น้ำหนัก และส่วนสูงของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 54 คน และนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 46 คน

รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		รวม	
	N=54		N=46		N=100	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
อายุ (ปี)	12.89	0.63	12.65	0.57	12.78	0.61
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	43.65	10.41	42.56	7.55	43.15	9.18
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	151.94	10.34	151.91	6.79	151.93	8.85

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอายุเฉลี่ย 12.89 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 43.65 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 151.94 เซนติเมตร กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอายุเฉลี่ย 12.65 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 42.56 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 151.91 เซนติเมตร กลุ่มตัวอย่างรวม มีอายุเฉลี่ย 12.78 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 43.15 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 151.93 เซนติเมตร

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานประสิทธิ์

ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานประสิทธิ์ ใน การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญโดยวิธีของโรวินเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ผลปรากฏว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสขึ้นพื้นฐาน แบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการทั้ง 4 ทักษะ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานประสิทธิ์ (IOC) ของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังรายละเอียด แสดงในตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับการให้คะแนนของผู้ เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการตีลูกหน้ามือ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกหน้ามือ	IOC
ทักษะการตีลูกหน้ามือ	0.91
1. การจับไม้ แบบจับมือ	0.87
2. ท่าเตรียมพร้อม	1.00
3. การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลัง	0.87
4. การเคลื่อนที่	1.00
5. ลักษณะของหน้าไม้กระแทบลูก	0.75
6. การส่งไม้ตาม	1.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะ การตีลูกหน้ามือ มีค่าเท่ากับ 0.91 การจับไม้แบบจับมือ มีค่าเท่ากับ 0.87 ท่าเตรียมพร้อม มีค่าเท่ากับ 1.00 การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลัง มีค่าเท่ากับ 0.87 การเคลื่อนที่ มีค่าเท่ากับ 1.00 ลักษณะของหน้าไม้กระแทบลูก มีค่า เท่ากับ 0.75 การส่งไม้ตาม มีค่าเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาภัณฑ์ ให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการตีลูกหลังมือ

แบบทดสอบทักษะการตีลูกหลังมือ

IOC

ทักษะการตีลูกหลังมือ	0.91
1. การจับไม้ แบบจับมือ	0.87
2. ท่าเตรียมพร้อม	1.00
3. การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลัง	0.87
4. การเคลื่อนที่	1.00
5. ลักษณะของหน้าไม้กระแทบลูก	0.75
6. การส่งไม้ตาม	1.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะการตีลูกหลังมือ มีค่าเท่ากับ 0.91 การจับไม้แบบจับมือ มีค่าเท่ากับ 0.87 ท่าเตรียมพร้อม มีค่าเท่ากับ 1.00 การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลัง มีค่าเท่ากับ 0.87 การเคลื่อนที่ มีค่าเท่ากับ 1.00 ลักษณะของหน้าไม้กระแทบลูก มีค่าเท่ากับ 0.75 การส่งไม้ตาม มีค่าเท่ากับ 1.00

ศูนย์วิทยบริพาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการส่งลูกหน้ามือ

แบบทดสอบทักษะการส่งลูกหน้ามือ	IOC
ทักษะการส่งลูกหน้ามือ	0.90
1. การจับไม้แบบจับมือ	0.87
2. ท่าเตรียมพร้อม	1.00
3. การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลังและการโยนลูก	0.87
4. ลักษณะของหน้าไม้กระแทบลูก	0.75
5. การส่งไม้ตาม	1.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะการส่งลูกหน้ามือ มีค่าเท่ากับ 0.90 การจับไม้แบบจับมือ มีค่าเท่ากับ 0.87 ท่าเตรียมพร้อม มีค่าเท่ากับ 1.00 การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลังและการโยนลูก มีค่าเท่ากับ 0.87 ลักษณะของหน้าไม้กระแทบลูก มีค่าเท่ากับ 0.75 การส่งไม้ตาม มีค่าเท่ากับ 1.00

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการส่งลูกหลังมือ

แบบทดสอบทักษะการส่งลูกหลังมือ

IOC

ทักษะการส่งลูกหลังมือ	0.90
1. การจับไม้ แบบจับมือ	0.87
2. ท่าเตรียมพร้อม	1.00
3. การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลังและการโยนลูก	0.87
4. ลักษณะของหน้าไม้กระทนลูก	0.75
5. การส่งไม้ตาม	1.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะการส่งลูกหลังมือ มีค่าเท่ากับ 0.90 การจับไม้แบบจับมือ มีค่าเท่ากับ 0.87 ท่าเตรียมพร้อม มีค่าเท่ากับ 1.00 การเหวี่ยงไม้ไปด้านหลังและการโยนลูก มีค่าเท่ากับ 0.87 ลักษณะของหน้าไม้กระทนลูก มีค่าเท่ากับ 0.75 การส่งไม้ตาม มีค่าเท่ากับ 1.00

ศูนย์วิทยบริพาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความไวในการสอน

ความไวในการสอน คือ ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถจำแนกหรือแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่ผ่านการเรียนทักษะวิชาเทเบิลแทนนิส 1 กับผู้ที่ไม่เคยผ่านการเรียนทักษะวิชาเทเบิลแทนนิส 1 ออกจากกันได้ โดยการคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนกับผลการทดสอบหลังเรียน (*t-test*)

ตารางที่ 6 ค่าความแตกต่างของผลการทดสอบ (*t-test*) จากคะแนนเฉลี่ยระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนกับผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	ผลการทดสอบก่อนเรียน		ผลการทดสอบหลังเรียน		<i>t</i>
	<i>M</i>	S.D.	<i>M</i>	S.D.	
รวมทุกทักษะ	7.99	2.80	18.86	2.35	49.10*
ทักษะการตีลูกหน้ามือ	2.25	1.16	5.04	0.85	26.65*
ทักษะการตีลูกหลังมือ	2.41	0.86	5.19	0.76	28.66*
ทักษะการสั่งลูกหน้ามือ	1.67	0.88	4.36	0.73	31.88*
ทักษะการสั่งลูกหลังมือ	1.52	0.89	4.27	0.78	30.83*

* $P < .01$ ($.01t_{0.9} = 2.66$)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบิลแทนนิส ขึ้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยแบบทดสอบรวมและแบบทดสอบแต่ละทักษะ มีผลการทดสอบก่อนเรียนกับผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนโรงเรียนนานรดิศวิทยาคณ รัชมังคลากิ่ง แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความตรงตามสภาพการณ์

ความตรงตามสภาพการณ์ เป็นความถูกต้องแม่นยำของเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่วัดเป็นจริงตามสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการหาความตรงตามสภาพการณ์ของแบบทดสอบ จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนจากผลการทดสอบของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับคะแนนแบบทดสอบของครุประจาวิชาเทเบลแทนนิส 1 ซึ่งคะแนนจากการวัดผลของครุประจาวิชาเทเบลแทนนิส 1 ถือว่าเป็นคะแนนที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้เข้ารับการทดสอบ

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความตรงตามสภาพการณ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบลแทนนิสขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ

รายการ	N	r_s
รวมทุกทักษะ	40	0.97*
ทักษะการตีลูกหน้ามือ	40	0.87*
ทักษะการตีลูกหลังมือ	40	0.96*
ทักษะการสั่งลูกหน้ามือ	40	0.94*
ทักษะการสั่งลูกหลังมือ	40	0.94*

* $P < .01$ ($.01t_{38} = 2.75$)

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าคะแนนจากแบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบลแทนนิสขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กับคะแนนจากการวัดผลของครุประจาวิชาเทเบลแทนนิส 1 รวมทุกทักษะ ทักษะการตีลูกหน้ามือ ทักษะการตีลูกหลังมือ ทักษะการสั่งลูกหน้ามือ และทักษะการสั่งลูกหลังมือ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_s = 0.97$, $r_s = 0.87$ $r_s = 0.96$, $r_s = 0.94$, $r_s = 0.94$) ตามลำดับ

คะแนนจุดตัด

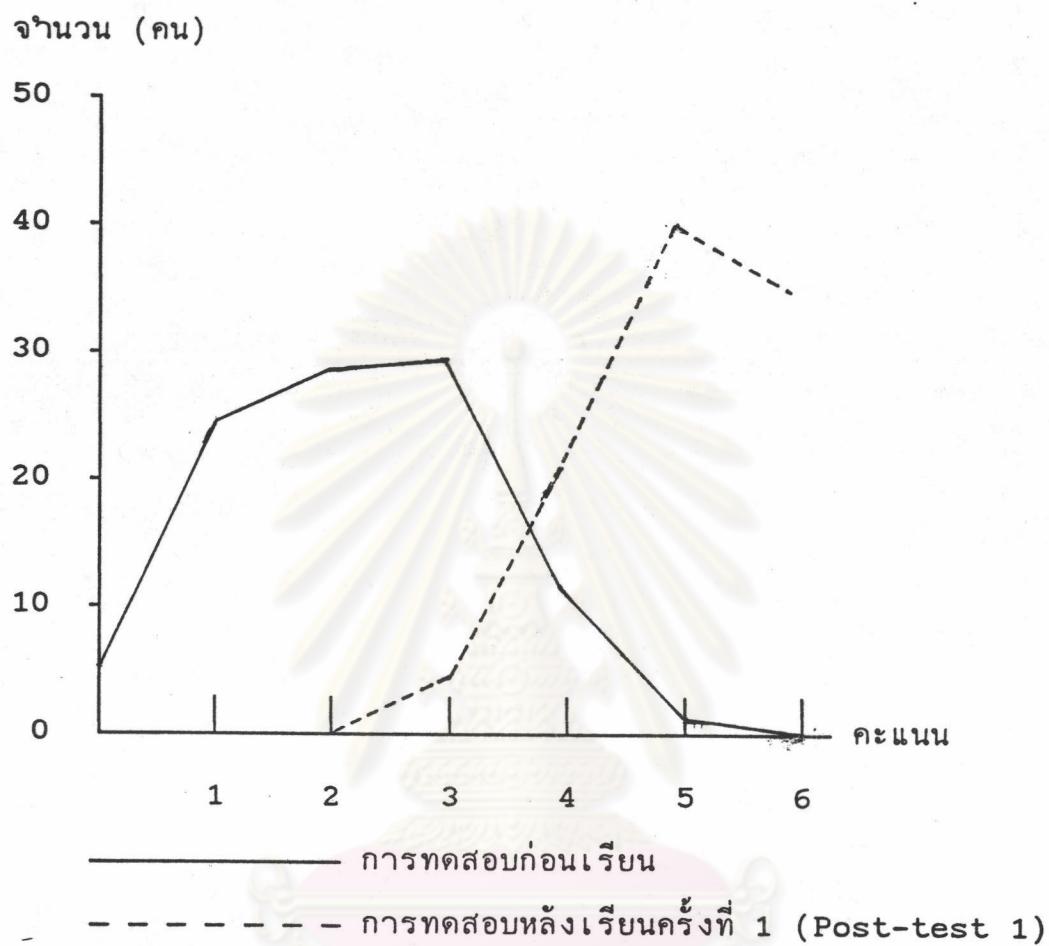
คะแนนจุดตัด เป็นคะแนนที่ใช้แบ่งผู้สอบให้เป็นผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ นั่นคือ ถ้าผู้สอบได้คะแนนสูงกว่าหรือเท่ากับจุดตัด ผู้นั้นจะถูกตัดสินว่ารอบรู้ แต่ ถ้าผู้สอบได้คะแนนต่ำกว่าจุดตัด ผู้นั้นจะถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณหาคะแนนจุดตัดโดยวิธีการของเบอร์ก (Berk, 1976)

ตารางที่ 8 การแจกแจงความถี่ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการตีลูกหน้ามือ ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1
(Post-test 1)

รายการ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)						
	0	1	2	3	4	5	6
การทดสอบก่อนเรียน	5	24	28	29	12	2	0
การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1	0	0	0	4	22	40	34

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนน 0 จำนวน 5 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 24 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 28 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 29 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 12 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 2 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 6 คน ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0, 1 และ 2 มีผู้ได้คะแนน 3 จำนวน 4 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 22 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 40 คน และ ได้คะแนน 6 จำนวน 34 คน

จากตารางที่ 8 นำคะแนนมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะ
การแจกแจงตั้งแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการตีลูก
หน้ามือ

จากแผนภูมิที่ 1 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการตีลูกหน้ามือก่อน
เรียนและผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) มาเขียนกราฟ
เส้นตรง พบร่วม เส้นกราฟตัดกันระหว่างคะแนน 3 และ 4

ตารางที่ 9 ค่าแหนงจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์ ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการตีลูกหน้ามือ

ค่าแหนงจุดตัด ในการตัดสิน อย่างถูกต้อง	ความน่าจะเป็น ในการตัดสิน	ความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการจำแนก ผิดประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ ความแม่นตรง ของเกณฑ์
3	.785	0 / 0.215	0.63
* 4	.91	0.02 / 0.07	0.82
5	.86	0.13 / 0.01	0.74

* ค่าแหนงจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ค่าแหนงจุดตัดเท่ากับ 3 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .785 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.215 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.63 ค่าแหนงจุดตัดเท่ากับ 4 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .91 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.02 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.07 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.82 ค่าแหนงจุดตัดเท่ากับ 5 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .86 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.13 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.01 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.74 ซึ่งค่าแหนงจุดตัดที่เหมาะสมสมควร 4

ตารางที่ 10 จำนวนผู้รอบรู้จริง ผู้รอบรู้ไม่จริง ผู้ไม่รอบรู้จริง และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการคิดลูกหน้าเมื่อที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	96
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	14
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	86
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	4

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 96 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 14 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 86 คน และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง จำนวน 4 คน

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การแจกแจงความถี่ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการคิดลุกหลังมือที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1
(Post-test 1)

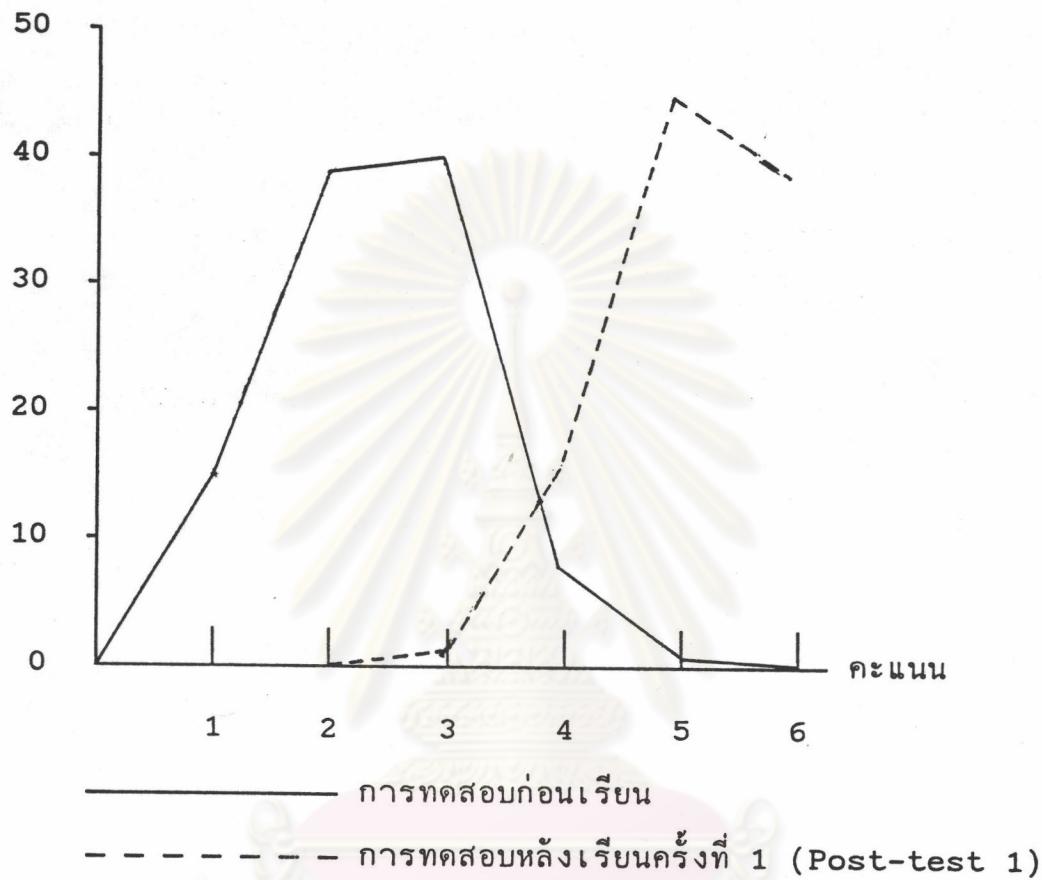
รายการ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)						
	0	1	2	3	4	5	6
การทดสอบก่อนเรียน	0	15	38	39	7	1	0
การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1	0	0	0	2	15	45	38

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนไม่มีผู้ได้คะแนน 0 มีผู้ได้คะแนน 1 จำนวน 15 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 38 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 39 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 7 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 1 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 6 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0, 1 และ 2 มีผู้ได้คะแนน 3 จำนวน 2 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 15 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 45 คน และได้คะแนน 6 จำนวน 38 คน

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 นำค่าແນນมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแจกแจงดังแผนภูมิที่ 2

จำนวน (คน)

แผนภูมิที่ 2 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการตีลูกหลังนือ

จากแผนภูมิที่ 2 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการตีลูกหลังนือก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) มาเขียนกราฟเส้นตรง พนว่า เส้นกราฟตัดกันระหว่างคะแนน 3 และ 4

ตารางที่ 12 ค่าแหนงจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2
สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์ ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะ การศึกษาลังมือ

ค่าแหนงจุดตัด	ความน่าจะเป็น ในการตัดสิน อย่างถูกต้อง	ความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการจำแนก ผิดประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ ความแม่นตรง ของเกณฑ์
3	.765	0 / 0.235	0.60
* 4	.95	0.02 / 0.04	0.90
5	.91	0.085 / 0.005	0.83

* ค่าแหนงจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ค่าแหนงจุดตัดเท่ากับ 3 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .765 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.235 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.60 ค่าแหนงจุดตัดเท่ากับ 4 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .95 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.01 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.04 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.82 ค่าแหนงจุดตัดเท่ากับ 5 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .91 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.085 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.005 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.83 ซึ่งค่าแหนงจุดตัดที่เหมาะสมคือ 4

ตารางที่ 13 จำนวนผู้รอบรู้จริง ผู้รอบรู้ไม่จริง ผู้ไม่รอบรู้จริง และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการตีลูกหลังมือที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	98
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	8
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	92
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	2

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 98 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 8 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 92 คน และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง จำนวน 2 คน

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

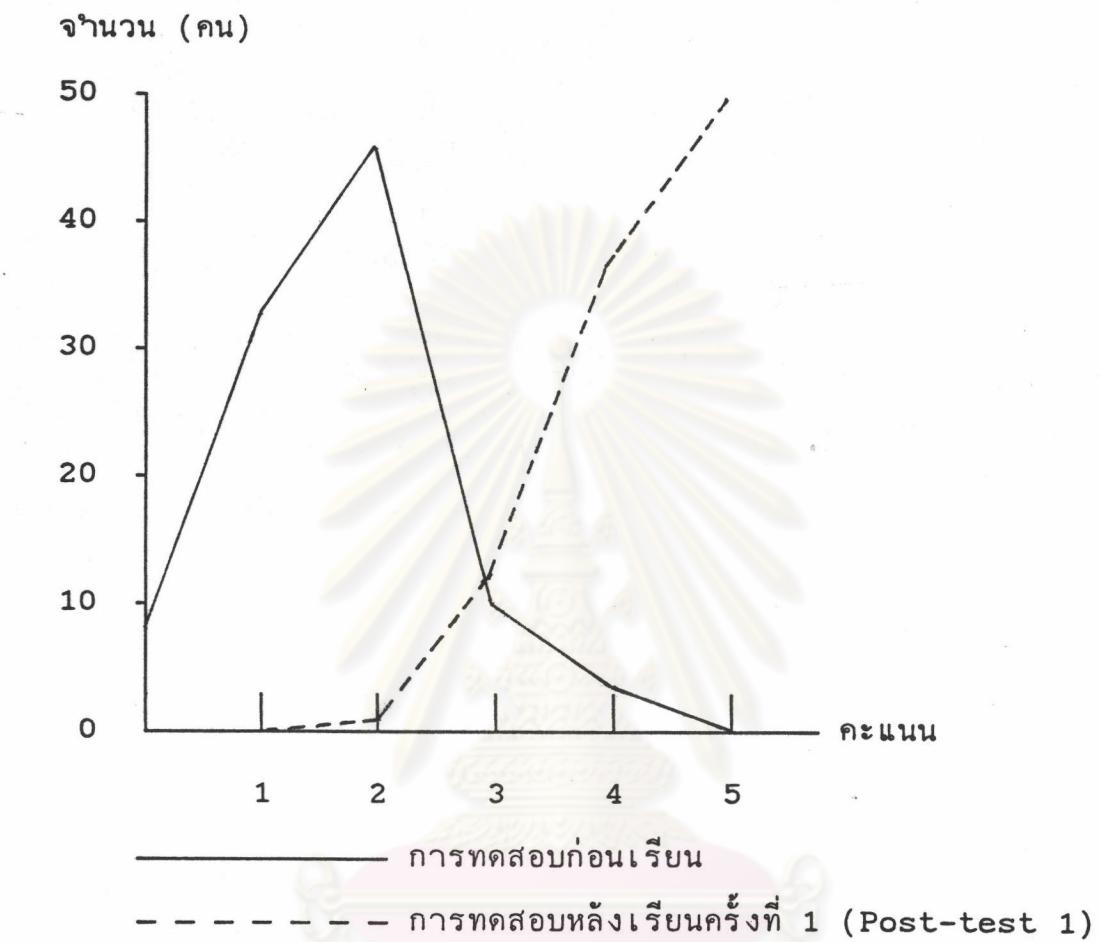
ตารางที่ 14 การแจกแจงความถี่ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหน้ามือที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1
(Post-test 1)

รายการ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)					
	0	1	2	3	4	5
การทดสอบก่อนเรียน	8	33	46	10	3	0
การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1	0	0	1	12	37	50

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 0 จำนวน 8 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 33 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 46 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 10 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 3 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 5 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0 และ 1 มีผู้ได้คะแนน 2 จำนวน 1 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 12 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 37 คน และได้คะแนน 5 จำนวน 50 คน

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 นำค่าแนวโนมมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแจกแจงตั้งแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหน้ามือ

จากแผนภูมิที่ 3 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการส่งลูกหน้ามือก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) มาเขียนกราฟเส้นตรง พนว่า เส้นกราฟตัดกันระหว่างคะแนน 2 และ 3

ตารางที่ 15 คะแนนจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์ ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะ การส่งลูกหนามือ

คะแนนจุดตัด	ความน่าจะเป็น ในการตัดสิน อย่างถูกต้อง	ความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการจำแนก ผิดประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ ความแม่นตรง ของเกณฑ์
2	.705	0 / 0.295	0.51
* 3	.93	0.005 / 0.065	0.87
4	.92	0.065 / 0.015	0.84

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจุดตัดเท่ากับ 2 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .705 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.295 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.51 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 3 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .93 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.005 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.065 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.87 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .92 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.065 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.015 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.84 ซึ่งคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมคือ 3

ตารางที่ 16 จำนวนผู้รอบรู้จริง ผู้รอบรู้ไม่จริง ผู้ไม่รอบรู้จริง และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหนานีอท์คัมแนน จุดตัดเท่ากับ 3

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	99
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	13
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	87
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	1

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ที่คัมแนนจุดตัดเท่ากับ 3 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 99 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 13 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 87 คน และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง จำนวน 1 คน

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 การแจกแจงความถี่ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหลังมือที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1
(Post-test 1)

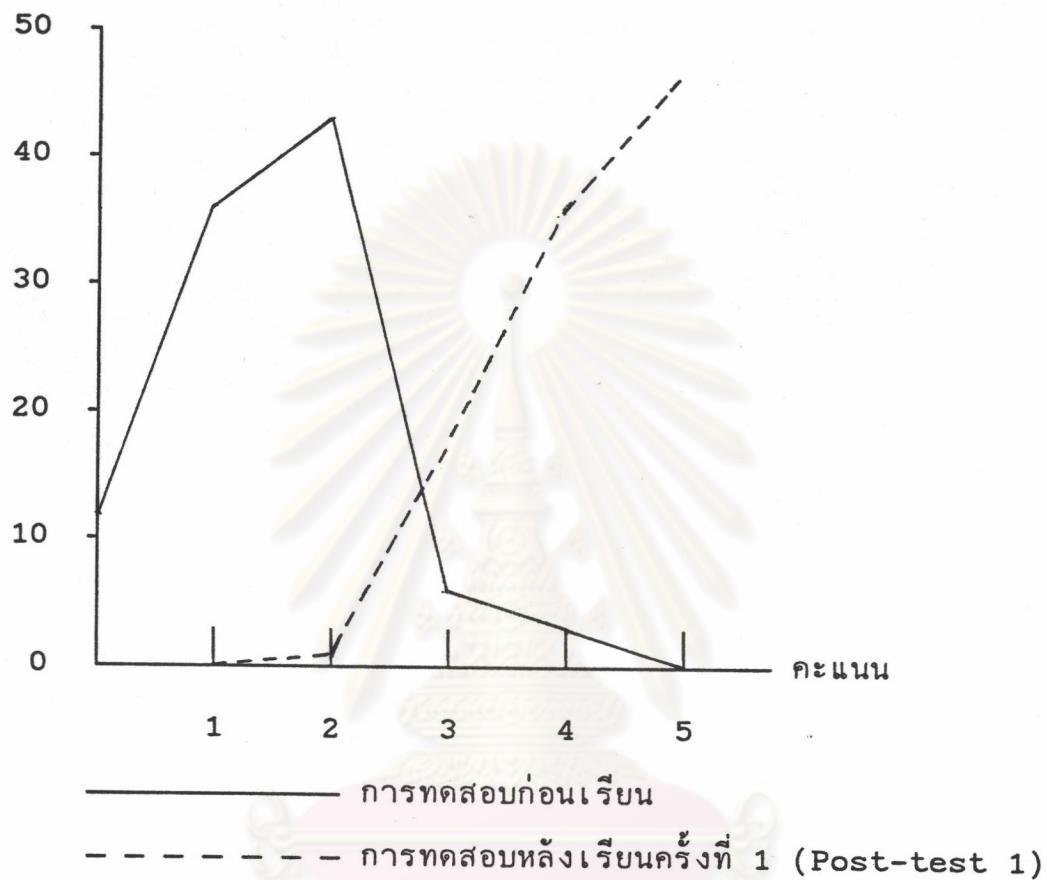
รายการ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)					
	0	1	2	3	4	5
การทดสอบก่อนเรียน	12	36	43	6	3	0
การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1	0	0	1	17	36	46

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 0 จำนวน 12 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 36 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 43 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 6 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 3 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 5 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0 และ 1 มีผู้ได้คะแนน 2 จำนวน 1 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 17 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 36 คน และได้คะแนน 5 จำนวน 46 คน

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 17 นำคะแนนมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแจกแจงดังแผนภูมิที่ 4

จำนวน (คน)

แผนภูมิที่ 4 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหลังมือ

จากแผนภูมิที่ 4 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการส่งลูกหนามือก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) มาเขียนกราฟเส้นตรง พบร่วม เส้นกราฟตัดกันระหว่างคะแนน 2 และ 3

ตารางที่ 18 คะแນนจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์ ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหลังมือ

คะแ้นนจุดตัด	ความน่าจะเป็น ในการตัดสิน อย่างถูกต้อง	ความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการจำแนก พิเศษที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ ความแม่นตรง ของเกณฑ์
2	.74	0 / 0.26	0.56
* 3	.95	0.005 / 0.045	0.90
4	.895	0.09 / 0.015	0.80

* คะแ้นนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า คะแ้นนจุดตัดเท่ากับ 2 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .74 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษที่ 1 เท่ากับ 0 ประภที่ 2 เท่ากับ 0.26 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.56 คะแ้นนจุดตัดเท่ากับ 3 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .95 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษที่ 1 เท่ากับ 0.005 ประภที่ 2 เท่ากับ 0.045 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.90 คะแ้นนจุดตัดเท่ากับ 4 ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .895 ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษที่ 1 เท่ากับ 0.09 ประภที่ 2 เท่ากับ 0.015 สัมประสิทธิ์ความแม่นตรงของเกณฑ์เท่ากับ 0.80 ซึ่งคะแ้นนจุดตัดที่เหมาะสมคือ 3

ตารางที่ 19 จำนวนผู้รอบรู้จริง ผู้รอบรู้ไม่จริง ผู้ไม่รอบรู้จริง และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการส่งลูกหลังมือที่คะแนนจุดตัดเท่ากัน 3

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	99
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	9
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	91
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	1

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากัน 3 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 99 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 9 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 91 คน และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง จำนวน 1 คน

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด เป็นการประมาณค่าคงทน
จริงของผู้เข้ารับการทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหาความคลาดเคลื่อน¹
มาตรฐานของการวัดโดยวิธีของอีเบล (Ebel, 1972)

ตารางที่ 20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยง ค่าความคลาดเคลื่อน¹
มาตรฐานของการวัด ของผู้เข้ารับการทดสอบทดสอบหลังเรียน
ครั้ง 1 (Post-test 1) และการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2
(Post-test 2)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s_x)	ความเที่ยง (r_{tt})	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของการวัด (s_e)
2.37	0.97	± 0.41

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 2.37 ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.97 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของการวัด เท่ากับ ± 0.41

ศูนย์วิทยบริพาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเที่ยงในการตัดสินจำแนกความรอบรู้

ความเที่ยงในการตัดสินจำแนกความรอบรู้ เป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้จากการสอบสองครั้ง และได้ตัดโอกาสที่จะเกิดขึ้นเองโดยบังเอิญออกแล้ว เป็นค่าความเที่ยงของแบบสอบถามอิงเกณฑ์ โดยวิธีของ สวามินาราน แฮมเบิลตัน และอลจีนา (Swaminathan, Hambleton and Algina, 1974)

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้ จากการทดสอบทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) และการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 (Post-test 2)

รายการ	K
รวมทุกทักษะ	0.79
ทักษะการตีลูกหน้ามือ	0.88
ทักษะการตีลูกหลังมือ	0.79
ทักษะการส่งลูกหน้ามือ	0.66
ทักษะการส่งลูกหลังมือ	0.66

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้ รวมทุกทักษะ เท่ากับ 0.79 ทักษะการตีลูกหน้ามือ เท่ากับ 0.88 ทักษะการตีลูกหลังมือ 0.79 ทักษะการส่งลูกหน้ามือ เท่ากับ 0.66 และการส่งลูกหลังมือ 0.66

ความเป็นปัจจัยของแบบทดสอบ

ความเป็นปัจจัยของแบบทดสอบ เป็นคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ไม่ว่าใครเป็นผู้วัดก็จะให้ผลการวัดที่ไม่แตกต่างกัน โดยคำนวณจากการให้คะแนนของครุพลศึกษา 5 ท่าน โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่างซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่มีการจำแนกแบบสองทาง โดยไม่มีการทำซ้ำ (Some special analysis-of-variance methods : A two-way classification analysis without replications) และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass correlation)

ตารางที่ 22 ค่าความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่าง โดยการประเมินผลของครุพลศึกษา 5 ท่าน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
นักเรียน (row)	1062.4	39	27.24	43.24*
ผู้ประเมิน (Column)	2.875	4	0.72	1.14
ส่วนที่เหลือ (remainder)	98.325	156	0.63	
รวม	1163.6	199		

* $P < .05$ (.05 F39, 156 = 1.54)

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสามารถทางทักษะพิเศษเบลเทนนิสขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการประเมินของครุพลศึกษาทั้ง 5 ท่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภัยในชั้นของผู้ประเมิน ระหว่างคะแนน
การทดสอบที่วัดผล โดยครุพลศึกษา 5 ท่าน

รายการ	N	r
ผู้ประเมินแต่ละคน	5	0.89*
ผู้ประเมินผลทั้งหมด	5	0.98*

* $P < .01$

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน และผลการประเมินเฉลี่ยจากผู้ประเมินทั้งหมด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .89$ และ $.98$)

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย